

ยาต้านอาการชักชนิดรับประทาน

โรคลมชัก (Epilepsy)

โรคลมชักเป็นความผิดปกติของระบบประสาทส่วนกลาง (ความผิดปกติทางระบบประสาท) ที่ทำให้คนมีอาการชักเกิดขึ้นซ้ำ
อาการชักเกิดขึ้นเมื่อการทำงานของเซลล์ประสาทในสมองของคุณถูกรบกวน ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดปกติ อาการ และความรู้สึก รวมถึงการหมดสติ ความเสี่ยงตลอดชีวิตในการเป็นโรคลมชักของแต่ละคนในอยู่ระหว่าง 3 ถึง 5% ทารกแรกเกิด เด็กและผู้สูงอายุมีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคลมชักมากที่สุด

โดยทั่วไป โรคลมชักแบ่งออกเป็นอาการชักบางส่วน (แบบรื้อตัว) ซึ่งมีอยู่ในบริเวณหนึ่งของสมองเมื่อเริ่มมีอาการ และอาการชักโดยทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับสมองทั้งสองซีกเมื่อเริ่มมีอาการชัก อาการชักบางส่วนอาจกลายเป็นการเกิดอาการชักทั้งตัวที่สามารถหาสาเหตุที่แน่ชัดได้ (secondary generalized seizures) หากกิจกรรมของเซลล์ประสาทแพร่กระจายไปเกี่ยวข้องกับทุกส่วนในสมอง มีอาการแตกต่างกันไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของอาการชัก และอาจมีอาการสับสนชั่วคราว มึนงง ไม่สามารถควบคุมการเคลื่อนไหวของแขน และขาได้ สูญเสียสติ หรือการรับรู้ รวมถึงมีอาการทางจิต

การรักษา

ยาต้านอาการชักมักเป็นทางเลือกแรกของการรักษา
ยาต้านอาการชักไม่ได้ทำการรักษาโรคลมชัก ประมาณ 70% ของผู้ที่ เป็นโรคลมชักได้ทำการควบคุมอาการชักด้วยยาต้านอาการชักเมื่อรับประทานยาตามที่แพทย์สั่งเป็นประจำ หากยาเพียงอย่างเดียวไม่สามารถควบคุมอาการชักได้ อาจมีการใช้การผ่าตัด หรือการรักษาประเภทอื่น ๆ ตามคำแนะนำของแพทย์ การรักษาอื่น ๆ ได้แก่ การกระตุ้นเส้นประสาททวารกัส (ฝังอุปกรณ์ไฟฟ้าขนาดเล็กไว้ใต้ผิวหนังเพื่อส่งกระแสไฟฟ้าไปกระตุ้นเส้นประสาท) และการรับประทานอาหารแบบคีโตเจนิค (อาหารที่มีไขมันสูง แต่มีคาร์โบไฮเดรต และโปรตีนต่ำ) ซึ่งมีการแนะนำให้กับเด็กในบางครั้ง

ยาต้านอาการชักที่ขึ้นทะเบียนทั้งหมดในฮ่องกงมีจำหน่ายในรูปแบบยารับประทาน เช่น ยาเม็ด แคปซูล น้ำเชื่อม และสารละลาย นอกจากนี้ยังมียาบางชนิดอยู่ในรูปแบบฉีด ยาทั้งหมดเป็นยาที่ต้องสั่งจ่ายจากแพทย์เท่านั้น และควรใช้ภายใต้คำแนะนำ และคำสั่งของแพทย์อย่างเคร่งครัด

ประเภทของยาต้านอาการชัก

โดยทั่วไปยาต้านอาการชักจะทำงานโดยการเปลี่ยนระดับของสารเคมีในสมองที่ทำหน้าที่กระตุ้นไฟฟ้า และช่วยลดโอกาสที่จะเกิดอาการชักได้
การเลือกใช้ยาต้านอาการชักส่วนใหญ่จะพิจารณาจากประสิทธิภาพของยาต้านอาการชัก

และผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น ปัจจัยอื่น ๆ เช่นการใช้ยาร่วมกัน โรคที่ปรากฏร่วมกับโรคที่เป็นอายุ และเพศจะถูกนำมาพิจารณาด้วย

ควรเริ่มรับประทานยาต้านอาการชักโดยใช้ยาเพียงชนิดเดียวในปริมาณยาที่น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อให้สามารถควบคุมอาการชักได้สูงสุด และมีผลข้างเคียงน้อยที่สุด

เมื่อการรักษาด้วยยาต้านอาการชักเพียงชนิดเดียวในช่วงเริ่มแรกแต่ไม่ประสบความสำเร็จ

ควรพิจารณาการให้ยาตัวเดียวร่วมกับยาตัวที่สอง

หากอาการไม่ดีขึ้นอาจจำเป็นต้องใช้การบำบัดร่วมกับยาต้านอาการชักสองชนิด

หรือมากกว่าสองชนิดขึ้นไป

ยาต้านอาการชักที่แตกต่างกันมีลักษณะของยาแตกต่างกันอย่างมากซึ่งมีผลต่อความเสี่ยงว่าการเปลี่ยนไปใช้ผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตยาชนิดใดชนิดหนึ่งอาจก่อให้เกิดผลเสีย

หรือสูญเสียการควบคุมอาการชักได้

ดังนั้นยาต้านอาการชักจึงถูกแบ่งออกเป็นสามประเภทตามความเสี่ยง ดังต่อไปนี้:

- ประเภทที่ 1: ขอแนะนำให้ใช้ผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตยาที่กำหนดไว้เพียงรายเดียวอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น คาร์บามาเซพีน (carbamazepine) เฟนิโทอิน (phenytoin) และฟีโนบาร์บิทัล (phenobarbital) (คำพ้องความหมาย: phenobarbitone)
- ประเภทที่ 2: ความจำเป็นในการใช้ผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตยาที่กำหนดไว้เพียงรายเดียวอย่างต่อเนื่องนั้นจะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจทางการแพทย์โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่นความถี่ของอาการชักและประวัติการรักษา ตัวอย่างเช่น ออกคาร์บาซีพีน (oxcarbazepine) วาลโปรเอท (valproate) ลาโมไตรจีน (lamotrigine) โคลบาแซม (clobazam) โคลนาซีแพม (clonazepam) รีทิกาไบน์ (retigabine) และโทพิราเมท (topiramate)
- ประเภทที่ 3: โดยปกติแล้วไม่จำเป็นต้องใช้ผลิตภัณฑ์ยาที่กำหนดไว้เพียงรายเดียวอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น กาบาเพนติน (gabapentin) พรีกาบาลิน (pregabalin) ไวกาบาทริน (vigabatrin) ลีวีไทราซีแทม (levetiracetam) และลาโคซามิด (lacosamide)

ผลข้างเคียง และข้อควรระวังทั่วไป

บางครั้งยาต้านอาการชักทุกตัวอาจทำให้เกิดผลข้างเคียง เช่น ความเหนื่อยล้า วิงเวียนศีรษะ เดินหรือยืนได้ไม่มั่นคง การมองเห็นพร่ามัว ปวดท้อง ปวดศีรษะ มีปัญหาด้านความจำและกระบวนการคิด การเพิ่มของน้ำหนักตัวมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นจากการใช้ วาลโปรเอท (valproate) กาบาเพนติน (gabapentin) พรีกาบาลิน (pregabalin) และคาร์บามาเซพีน (carbamazepine) การลดลงของน้ำหนักตัวมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นจากการใช้โทพิราเมท (topiramate)

ยาต้านอาการชัก	ผลข้างเคียงที่พบบ่อย	ข้อควรระวัง
ยาประเภทที่ 1		
1. คาร์บามาเซพีน (Carbamazepine)	• ปวดศีรษะ • ภาวะกล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน^o ง่วงนอน • วิงเวียนศีรษะ และเดินหรือยืนได้ไม่มั่นคง • คลื่นไส้ และอาเจียน • การมองเห็นพร่ามัว	• ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีภาวะโรคหัวใจ อาการแพ้บนผิวหนัง • การทำงานของตับ หรือไตบกพร่อง • การทดสอบแอนติเจนเม็ดเลือดขาวของมนุษย์ (HLA) allele <i>HLA-B*1502</i> ในบุคคลที่มีเชื้อสายจีนฮั่นหรือคนไทยแต่ละคน[#]

	• อาการแพ้นผิวหนัง	• มีข้อห้ามในผู้ป่วยที่มีภาวะการรบกวนการนำสัญญาณไฟฟ้าในหัวใจ (ยกเว้นจังหวะการเต้นของหัวใจ) มีประวัติเนื้อเยื่อในโพรงกระดูกยุบตัวลง และโรคโพพรีเรียเนียบพลัน^๑ • เข้าพบแพทย์ทันทีหากมีอาการ เช่น มีไข้ ผื่นแดง แผลในปาก ฟกช้ำ หรือมีเลือดออก
2. นิโทอิน (Phenytoin)	• ปวดศีรษะ วิงเวียนศีรษะ อาการสั่น • วิตกกังวลชั่วคราว และนอนไม่หลับ • คลื่นไส้ อาเจียน และท้องผูก • หน้าอกนิ่ม และเหงือกโต • มีสิ่ว ขนดก^๒ และใบหน้าหยาบกร้าน	• ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีภาวะทำงานของตับบกพร่อง หรือโรคเบาหวาน • ทดสอบ <i>HLA-B*1502</i> allele ในบุคคลที่มีเชื้อสายจีนฮั่น หรือคนไทยแต่ละคน[#] • เข้าพบแพทย์ทันทีหากมีอาการ เช่น มีไข้ ผื่นแดง แผลในปาก ฟกช้ำ หรือมีเลือดออก
3. ฟีนobarบิทัล (Phenobarbital)	• ง่วงนอน และเซื่องซึม • อารมณ์แปรปรวน • ความจำ และความรู้ความเข้าใจ บกพร่อง • หงุดหงิดฉุนเฉียว กระสับกระส่าย และความสับสนในผู้สูงอายุ รวมถึงความหงุดหงิด และสมาธิสั้นในเด็ก • ตากระตุก^๑ ภาวะกล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน^๑ และหายใจลำบากอาจเกิดขึ้นได้จากการใช้ยาในปริมาณที่สูง	• ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้สูงอายุ ผู้ที่มีอาการอ่อนเพลีย เด็กผู้ที่มีภาวะหายใจลำบาก (หลีกเลี่ยงหากเป็นรุนแรง) มีประวัติการตี้อัลกอฮอล์ หรือเสพยาเสพติด หรือภาวะไตบกพร่อง • หลีกเลี่ยงการใช้ในภาวะโรคโพพรีเรีย^๑ ตับบกพร่องอย่างรุนแรง หรือในผู้ป่วยที่สวนตัว หรือครอบครัวมีประวัติเกี่ยวกับความผิดปกติทางอารมณ์
ยาประเภทที่ 2		
4. ออกคาร์บาซีป็น (Oxcarbazepine)	• คลื่นไส้ อาเจียน ท้องผูก ท้องเสีย • วิงเวียนศีรษะ ง่วงนอน ปวดศีรษะ • ความปั่นป่วน สับสน ความจำเสื่อม สมาธิสั้น • ตากระตุก^๑ รบกวนการมองเห็น • ผื่นแดง	• ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีภาวะโซเดียมในเลือดต่ำ หัวใจล้มเหลว ความผิดปกติของการรบกวนการนำสัญญาณไฟฟ้าในหัวใจ หรือตับบกพร่องอย่างรุนแรง • ลดปริมาณยาในกรณีที่มีภาวะไตบกพร่อง • ทดสอบ <i>HLA-B*1502</i> ในบุคคลที่มีเชื้อสายจีนฮั่น หรือคนไทยแต่ละคน[#] • หลีกเลี่ยงการใช้ในผู้ป่วยที่มีโรคโพพรีเรียเนียบพลัน^๑
5. วาลโปรเอท (Valproate)	• คลื่นไส้ ระคายเคืองในกระเพาะอาหาร ท้องเสีย • มีความอยากอาหารเพิ่มขึ้น และน้ำหนักเพิ่มขึ้น • ภาวะที่ทำให้ผู้ป่วยมีความผิดปกติทางด้านระบบประสาท และเกล็ดเลือดต่ำ^x	• มีข้อห้ามในการใช้ระหว่างตั้งครรภ์ เว้นแต่จะไม่มีความเสี่ยงที่เหมาะสมในการรักษาโรคลมชัก ยาจะเพิ่มความเสี่ยงให้กับทารกที่ได้รับ วาลโปรเอทโซเดียม (valproate sodium) กรดวาลโปรเอท (valproic acid) ไดวาลโปรเอ็กซ์โซเดียม (divalproex sodium) ระหว่างอยู่ในครรภ์มารดา ทารกจะมีความเสี่ยงด้านการพัฒนาความ

	• ผมร่างชั่วคราว (ผมที่งอกออกมาใหม่อาจมีลักษณะเป็นลอน)	รู้ความเข้าใจที่บกพร่องเพิ่มขึ้น (มีผลคะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจลดลง) • ห้ามใช้ในสตรีที่มีอาจกำลังจะมีการตั้งครรภ์ เว้นแต่จะมีการใช้มาตรการป้องกันการตั้งครรภ์ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการคุมกำเนิดที่มีประสิทธิภาพ • มีข้อห้ามใช้ในผู้ป่วยที่มีประวัติครอบครัวเกี่ยวกับความผิดปกติของตับอย่างรุนแรงหรือโรคโพไฟเรียเฉียบพลัน^o • หลีกเลี่ยงการใช้ในผู้ป่วยที่มีภาวะตับบกพร่อง หรือโรคตับเฉียบพลัน • เข้าพบแพทย์ทันทีหากมีอาการ เช่น ปวดท้อง คลื่นไส้ หรืออาเจียน
6. ลาโมไตรจีน (Lamotrigine)	• คลื่นไส้ อาเจียน • หงุดหงิด หงุดหงิด • ง่วงนอน วิงเวียนศีรษะ • นอนไม่หลับ • ก้าวร้าว หงุดหงิด • ปวดหลัง ปวดข้อ • ภาวะกล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน^o • ตากระตุก^o • สายตาสั้น • การมองเห็นพร่ามัว • ผื่นแดง	• ใช้ด้วยความระมัดระวังในภาวะไตวายหรือตับบกพร่องในระดับปานกลางถึงรุนแรง • อาการแฉะเดือน และสัญญาณที่บ่งบอกถึงเนื้อเยื่อในโพรงกระดูกยุบตัวลง เช่น โรคโลหิตจาง รอยฟกช้ำ หรือการติดเชื้อ • เข้าพบแพทย์ทันทีหากมีผื่นแดง หรือมีสัญญาณ หรือมีอาการแพ้ • อาจมีผื่นแดงบนผิวหนังระหว่างการรักษาด้วยลาโมไตรจีน (lamotrigine) มีรายงานว่ามีปฏิกิริยาบนผิวหนังที่รุนแรงรวมถึงกลุ่มอาการสตีเวนส์จอห์นสัน (Stevens-Johnson syndrome) และโรคผิวหนังที่เป็นพิษโดยเฉพาะในเด็ก และมักเกิดขึ้นภายใน 8 สัปดาห์หลังจากเริ่มใช้ลาโมไตรจีน • ลาโมไตรจีนอาจทำให้เกิดปฏิกิริยาของระบบภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นได้ยากแต่ร้ายแรงมากซึ่งเรียกว่า ภาวะมีเม็ดเลือดขาวชนิดลิมโฟไซต์ และฮิสติโอไซต์มาก [hemophagocytic lymphohistiocytosis (HLH)] ซึ่งอาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้
7. โคลบาแซม (Clobazam)	• ง่วงนอน และมีง่วงในวันต่อมา • สับสน • และภาวะกล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน^o (โดยเฉพาะในผู้สูงอายุ) • ความจำเสื่อม • เกิดการฟุ้งพ่ายา • หงุดหงิดฉุนเฉียวเพิ่มขึ้นจนกลายเป็นการก้าวร้าว • กล้ามเนื้ออ่อนแรง • การรบกวนการมองเห็น • การเปลี่ยนแปลงของการหลั่งน้ำลาย	• ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจ กล้ามเนื้อไม่แข็งแรง และโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง^o (หลีกเลี่ยงหากมีอาการผิดปกติ) มีประวัติการใช้ยา หรือแอลกอฮอล์ในทางที่ผิด • ความผิดปกติของบุคคลิกภาพแสดงให้เห็นถึงสัญญาณของการเป็นโรคโพไฟเรียเฉียบพลัน^o • มีข้อห้ามใช้กับผู้ที่มีการระบบทางเดินหายใจยุบตัวลง โรคปอดบวมเฉียบพลัน ภาวะหยุดหายใจขณะนอนหลับ • เข้าพบแพทย์ทันทีหากมีอาการ เช่น ผื่นแดง ผื่นแดง มีแผลพุพอง หรือลอกเจ็บในปาก หรือลมพิษ
8. โคลบาแซม (Clonazepam)	• ล่วงนอน (50% เกิดขึ้นในผู้ป่วยในขณะเริ่มใช้ยา)	• ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยสูงอายุ และผู้ป่วยที่มีอาการอ่อนเพลีย ผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจ

	• ความตึงเครียดของกล้ามเนื้อสูง • รบกวนการทำงานประสานกันของร่างกาย • สมาธิสั้น ความจำเสื่อม • เกิดการฟุ้งพ่ายา • กระสับกระส่าย สับสน • การหลั่งน้ำย่อยออกจากกระเพาะมากเกินไปในเด็กทารก และเด็กเล็กตากระตุก⁶	ทางเดินหายใจอุดกั้น ภาวะกล้ามเนื้อของกระดูกสันหลังหรือสมองทำงานไม่ประสานกัน⁹ สมองมีความเสียหาย มีประวัติการตีมีแอลกอฮอล์หรือเสพยาเสพติด ภาวะซึมเศร้า หรือมีความคิดฆ่าตัวตาย กล้ามเนื้ออ่อนแรง⁷(หลีกเลี่ยงถ้ามีอาการแพ้ปรวน) โรคโพรฟิเรียเฉียบพลัน⁸ ตับบกพร่องอย่างรุนแรง • มีข้อห้ามใช้กับผู้ป่วยที่มีภาวะทางเดินหายใจยุบตัวลง ปอดบวมเฉียบพลัน กลุ่มอาการหยุดหายใจขณะนอนหลับ มีอาการขึ้นรุนแรง กำลังตีมีแอลกอฮอล์หรือเสพยาเสพติดอยู่ในปัจจุบัน
9. รีทิกาไบน์ (Retigabine)	• มีความอยากอาหารเพิ่มขึ้น • และน้ำหนักเพิ่มขึ้น • คลื่นไส้ ท้องผูก • อาการอาหารไม่ย่อย • ปากแห้ง • ง่วงนอน วิงเวียนศีรษะ • ปัสสาวะขัด • ไม่สบายตัว • อาการสั่น • การทำงานประสานกันของร่างกายไม่ดี • สับสน วิดกกังวล • การมองเห็นพร่ามัว • สายตาสั่น • เนื้อเยื่อตาเปลี่ยนสี	• ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อภาวะปัสสาวะไม่ออก และทราบถึงปัญหาการรบกวนการนำสัญญาณไฟฟ้าในหัวใจ • ลดปริมาณยาในผู้ป่วยที่มีภาวะตับและไตบกพร่อง
10. โทพิราเมท (Topiramate)	• ภาวะกล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน⁹ • สมาธิสั้น สับสน • จดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ยาก • หรือความจำไม่ดี • วิงเวียนศีรษะ ง่วงนอน • เหนื่อยล้า • กระสับกระส่าย อาการแพ้ปรวน • คลื่นไส้ • การรบกวนการมองเห็น • น้ำหนักตัวลดลง • นิ่วในไต	• โทพิราเมท (Topiramate) อาจทำให้เกิดอันตรายต่อทารกในครรภ์เมื่อใช้กับสตรีมีครรภ์ ทารกที่ได้รับสารโทพิราเมทระหว่างอยู่ในครรภ์มารดาจะมีความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะปากแหว่ง และ/หรือเพดานโหว่ (ช่องปากแหว่ง) เพิ่มขึ้น ไม่ควรใช้ในระหว่างตั้งครรภ์ เว้นแต่จะมีประโยชน์มากกว่าความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น หากใช้ยาในระหว่างตั้งครรภ์ หรือหากผู้ป่วยกำลังตั้งครรภ์ขณะที่กำลังรับประทานยานี้ ควรแจ้งให้ผู้ป่วยทราบถึงอันตรายที่อาจเกิดกับทารกในครรภ์ • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อภาวะเลือดเป็นกรด หรือนิ่วในไต (ตรวจสอบให้แน่ใจว่าดื่มน้ำเพียงพอ) ภาวะไต หรือตับบกพร่องในระดับปานกลางไปจนถึงรุนแรง • หลีกเลี่ยงการใช้ในผู้ป่วยที่มีโรคโพรฟิเรียเฉียบพลัน⁸
ยาประเภทที่ 3		
11. กาบาเพนติน (Gabapentin)	• อาการง่วงในช่วงกลางวัน	• ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเบาหวาน

	• เวียนศีรษะ • ภาวะกล้ามเนื้อทำงานไ้ม่ประสานกัน^๑ • เหนื่อยล้า • คลื่นไส้ อาเจียน • ปากแห้ง • อาการอาหารไม่ย่อย • ท้องเสีย • น้ำหนักตัวลดลง • อาการบวมน้ำ • ความจำเสื่อม • คออักเสบ จมูกอักเสบ • ปวดข้อ ปวดกล้ามเนื้อ • สับสน ซึมเศร้า • ประหม่า	มีประวัติความเจ็บป่วยทางจิต ภาวะไตบกพร่อง และในผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด • ผู้ป่วยที่ต้องการทำการรักษาร่วมกับสารโอปิออยด์ (opioids) ควรได้รับการสังเกตอย่างรอบคอบเพื่อดูสัญญาณของภาวะซึมเศร้าในระบบประสาทส่วนกลาง (CNS) เช่น อาการง่วงนอน อาการกดประสาท และทางเดินหายใจยุบตัวลง • ผู้ป่วยที่ใช้กาบาเพนติน และมอร์ฟีนร่วมกันอาจพบว่ามีอาการซึมเศร้าของกาบาเพนตินเพิ่มขึ้น ควรลดปริมาณยา กาบาเพนติน หรือสารโอปิออยด์อย่างเหมาะสม • กาบาเพนตินเกี่ยวข้องกับภาวะทางเดินหายใจยุบตัวลงอย่างรุนแรง ผู้ป่วยที่การทำงานของระบบทางเดินหายใจถูกทำลาย โรคระบบทางเดินหายใจ หรือระบบประสาท ความผิดปกติของไต ภาวะซึมเศร้าในระบบประสาทส่วนกลาง (CNS) และผู้สูงอายุอาจมีความเสี่ยงสูงที่จะประสบกับอาการไม่พึงประสงค์ที่รุนแรงนี้ อาจจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนปริมาณยาในผู้ป่วยเหล่านี้
12. พรีกาบาลิน (Pregabalin)	• อาการง่วงในช่วงกลางวัน • การมองเห็นพร่ามัว • สายตาสั่น • มีความอยากอาหารเพิ่มขึ้น • และน้ำหนักเพิ่มขึ้น • ปากแห้ง ท้องผูก • อาเจียน ท้องอืด • รู้สึกสบายใจ สับสน • เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ • ความจำ • และการทำงานประสานกันของร่างกายบกพร่อง	• ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีภาวะหัวใจล้มเหลวอย่างรุนแรง • และผู้ป่วยที่มีภาวะที่อาจทำให้เกิดโรคสมองเสื่อม • มีความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะซึมเศร้าในระบบประสาทส่วนกลาง (CNS) หากใช้ร่วมกับสารโอปิออยด์
13. ไวกาบาทริน (Vigabatrin)	• ง่วงนอน • เหนื่อยล้า • ความตื่นเต้น • และกระสับกระส่าย (ในเด็ก) • ปวดศีรษะ • ภาวะกล้ามเนื้อทำงานไ้ม่ประสานกัน^๑ • และความรู้สึกสัมผัสเพี้ยน • สมาธิ • และความจำบกพร่อง • น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น • และบวมน้ำ • ความบกพร่องของลานสายตา	• ข้อควรระวังในผู้สูงอายุ • ผู้ป่วยที่มีประวัติของโรคจิต ภาวะซึมเศร้า หรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม และอาการชักแบบเหม่อไม่รู้ตัว • มีข้อห้ามในผู้ป่วยที่มีความบกพร่องของลานสายตา • ตรวจสอบอย่างรอบคอบสำหรับอาการทางสายตาใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น และรีบเข้าพบแพทย์ทันทีหากตรวจพบอาการ

14. ลีวีทราซีแทม (Levetiracetam)	• อาการง่วงในช่วงกลางวัน • อ่อนแอ • เวียนศีรษะ • อาการเบื่ออาหาร • คลื่นไส้ • หงุดหงิด • น้ำหนักตัวเปลี่ยนแปลง • ภาวะกล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน^Q • อาการสั่น • นอนไม่หลับ • สายตาสั่น • โรคผมร่วงเป็นหย่อม	• ข้อควรระวังในการใช้กับผู้ป่วยที่มีภาวะไตหรือตับบกพร่องอย่างรุนแรง
15. ลาโคซามิเด (Lacosamide)	• เวียนศีรษะ • ปวดศีรษะ • คลื่นไส้ • สายตาสั่น • ภาวะซึมเศร้า • การทำงานประสานงานของร่างกายผิดปกติ • สมาธิสั้น • อาการง่วงในช่วงกลางวัน • อาการสั่น • การมองเห็นพร่ามัว • อาการเวียนศีรษะแบบรู้สึกหมุน • ระบบทางเดินอาหารผิดปกติ	• ข้อควรระวังในผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยที่เป็นโรคหัวใจอย่างรุนแรง (เช่น มีประวัติของกล้ามเนื้อหัวใจตายหรือหัวใจล้มเหลว) ตับหรือไตบกพร่องอย่างรุนแรง • มีข้อห้ามใช้ในภาวะการรบกวนการนำสัญญาณไฟฟ้าในหัวใจ

Ωภาวะกล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน -

การประสานการทำงานของกล้ามเนื้อระหว่างการเคลื่อนไหวไม่ดีโดยไม่สามารถควบคุมได้ เช่น การเดินหรือหยิบสิ่งของ

ทดสอบ *HLA-B*1502*- ในแต่ละคนด้วย *HLA-B*1502* allele

พบว่ามีความเสี่ยงที่จะเกิดปฏิกิริยาบนผิวหนังอย่างรุนแรง (เช่น กลุ่มอาการสตีเวนส์จอห์นสัน

และผื่นแพ้ยาที่มีความรุนแรงมากที่สุด) หากกำลังใช้ยาที่เกี่ยวข้อง

Φโรคโพไฟเรีย - ความผิดปกติของระบบเผาผลาญที่ส่งผลให้เกิดการสะสมของโพไฟเรียในร่างกายของคุณและส่งผลต่อระบบประสาท และ/หรือผิวหนัง

ψภาวะขนดก - การเจริญเติบโตที่ไม่เป็นที่ต้องการของขนเหมือนกับผู้ชายในผู้หญิง

δตากระตุก - การขยับไปมาอย่างรวดเร็วในดวงตา

χภาวะเกล็ดเลือดต่ำ - เกล็ดเลือดต่ำ

Υ กล้ามเนื้ออ่อนแรง - ความอ่อนแอ และความเหนื่อยล้าอย่างรวดเร็วของกล้ามเนื้อต่าง ๆ

โดยไม่สามารถควบคุมได้

การเลือกรับประทานยาอย่างฉับพลัน

หลีกเลี่ยงการเลือกรับประทานยาจะหันหันโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยาเฟนิโทอิน (phenytoin) โคลบาแซม (clobazam) และโคลนาซีแพม (clonazepam) เนื่องจากอาจทำให้เกิดอาการชักอย่างรุนแรงได้ แม้แต่ในผู้ป่วยที่ไม่มีอาการชักเป็นเวลาหลายปีก็ยังมีความเสี่ยงอย่างมากที่จะเกิดอาการชักซ้ำจากการเลือกรับประทานยาอย่างฉับพลัน

การเลือกรับประทานยาต้านอาการชักควรอยู่ภายใต้การดูแลของแพทย์เท่านั้น และควรลดปริมาณยาลงเรื่อย ๆ ตามที่แพทย์กำหนด

คำแนะนำทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ยาต้านอาการชัก

- รับประทานยาต้านอาการชักในปริมาณที่กำหนดทุกวันเป็นระยะเวลานานเพื่อระงับอาการชัก การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการรับประทานอาหาร และการออกกำลังกายตามที่แพทย์กำหนดเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการควบคุมโรคลมชัก อย่าหยุดรับประทานยาต้านอาการชักกะทันหันเนื่องจากการทำเช่นนั้นอาจทำให้เกิดอาการชักได้
- จำเป็นต้องมีการตรวจเลือดเป็นประจำสำหรับการใช้ยาบางชนิดเพื่อติดตามผลข้างเคียงที่ไม่พึงประสงค์ต่ออวัยวะภายใน และเพื่อประเมินระดับยาในเลือด ปฏิบัติตามตารางการตรวจเลือดตามที่แพทย์กำหนด
- หลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หนักเพราะอาจทำให้เกิดอาการชัก รวมทั้งดื่มแอลกอฮอล์มีปฏิกิริยากับยาต้านอาการชักซึ่งทำให้ยามีประสิทธิภาพในการรักษา ลด ยาต้านอาการชักสามารถเพิ่มผลข้างเคียงของแอลกอฮอล์ได้ในขณะที่แอลกอฮอล์มีผลข้างเคียงที่แย่กว่าต่อยาต้านอาการชัก
- ห้ามใช้เครื่องจักรหากคุณรู้สึกง่วงนอน ห้ามมิให้ผู้ป่วยที่เป็นโรคลมบ้าหมูถือใบอนุญาตขับขี่ในช่องกึ่ง
- นอนหลับให้เพียงพอเนื่องจากการนอนหลับไม่เพียงพออาจทำให้เกิดอาการชักได้ โปรดตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณได้พักผ่อนอย่างเพียงพอทุกคืน
- การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอเนื่องจากการออกกำลังกายช่วยให้ร่างกายแข็งแรง และลดอาการซึมเศร้าได้ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณดื่มน้ำเพียงพอ และพักผ่อนหากคุณรู้สึกเหนื่อยระหว่างการออกกำลังกาย
- ความเครียดสามารถกระตุ้นให้เกิดอาการชักได้สำหรับบางคน การบำบัดเพื่อคลายความเครียด และผ่อนคลายอาจช่วยได้ เช่น การออกกำลังกาย โยคะ และการทำสมาธิ

การสื่อสารกับแพทย์ของคุณ

- สื่อสารกับแพทย์เพื่อหาทางเลือกในการรักษาที่ดีที่สุด แพทย์ของคุณจะส่งจ่ายยาที่เหมาะสมที่สุดให้กับคุณหลังจากที่ได้พิจารณาสถานะของคุณ และการตอบสนองต่อยาของคุณแล้ว
- ระวังผลข้างเคียงที่ผิดปกติ และร้ายแรงที่เกิดขึ้น หากคุณมีอาการดังกล่าวให้ติดต่อแพทย์ของคุณทันที
- แจ้งให้แพทย์ของคุณทราบทันทีหากคุณสังเกตเห็นความรู้สึกซึมเศร้าใหม่ ๆ หรือมีความคิดที่จะฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ หรือพฤติกรรมของคุณที่ผิดปกติ
- แจ้งให้แพทย์ของคุณทราบถึงโรคที่คุณกำลังประสบเนื่องจากบางโรคอาจต้องมีมาตรการป้องกันเป็นพิเศษ
- อย่ารับประทานยาอื่น ๆ รวมทั้งยาที่ไม่ต้องมีการสั่งจ่ายโดยแพทย์ หรือยาเสริม เช่น วิตามิน เคนดัลจอน โดยไม่ได้ทำการปรึกษาแพทย์ก่อน ยาอื่น ๆ อาจมีปฏิกิริยาที่เป็นอันตรายกับยาต้านอาการชัก และทำให้เกิดอาการชักได้
- หากคุณกำลังวางแผนที่จะตั้งครรภ์ คุณควรปรึกษาแพทย์ของคุณเกี่ยวกับผลกระทบของโรคลมชัก และการรักษาที่มีผลต่อการตั้งครรภ์เนื่องจากมีความเสี่ยงที่จะเกิดข้อบกพร่องร้ายแรงที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยาต้านอาการชักเพิ่มขึ้น

- แพทย์ของคุณอาจเปลี่ยนยาต้านอาการชักให้เพื่อลดความเสี่ยง
- แจ้งให้แพทย์ของคุณทราบหากคุณกำลังให้นมบุตร แพทย์จะประเมินว่าทารกจำเป็นต้องได้รับการตรวจติดตามของผลข้างเคียงที่เกิดขึ้นจากยาหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากคุณรับประทานยาต้านอาการชักมากกว่าหนึ่งชนิด

การจัดเก็บยาต้านอาการชัก

ควรจัดเก็บยาต้านอาการชักไว้ในสถานที่แห้ง และเย็น ไม่ควรเก็บยาไว้ในตู้เย็น เว้นแต่จะมีระบุไว้บนป้ายฉลาก นอกจากนี้ ควรเก็บยาอย่างเหมาะสมในสถานที่ซึ่งเด็กไม่สามารถเข้าถึงได้เพื่อป้องกันการกลืนกินโดยไม่ได้ตั้งใจ

กิตติกรรมประกาศ: สำนักงานยาขอขอบคุณการพัฒนาวิชาชีพ และการพัฒนาวิชาชีพ และการประกันคุณภาพ (PD&QA) สำหรับการมีส่วนร่วมที่มีคุณค่าในการจัดเตรียมบทความนี้

สำนักงานยา
กรมอนามัย
ม.ค. 2021